

... ΠΡΩΤΕΣ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ & ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΑ ...

Ένα γενναίο ποντικάκι!

Έλα να παίξουμε!

Γεια, είμαι η
Κίτι η Γατούλα.

Η Κίτι είναι λίγο
ντροπαλή και επιφυλακτική.
Δεν της αρέσει να περνάει
τα πρώτα της.

Γεια, είμαι ο Μίμο
το Μαιμουδάκι.

Ο Μίμο είναι
παιχνιδάτος και
περίεργος. Έχει
πάντα γρήγορες ιδέες.

Γεια, είμαι η Μίμι
το Ποντικάκι.

Η Μίμι είναι πολύ μικρή
αλλά πολύ γενναία.

Γεια, είμαι η Νάτια
η Καμηλοπαρδαλή.

Η Νάτια σκέφτεται
πολύ πριν μπει.

Γεια, είμαι η Μίμι
το Κουνελάκι.

Η Μίμι είναι πάντα
σπασαρισμένη. Άρεσει να
παίζει με όλους ταυτόχρονα.

Γεια, είμαι
ο Πίκι το Σκυλάκι.

Ο Πίκι είναι
ενστανσόνος
και πολύ ήρεμος.

«Θα έρθεις να παίξεις μαζί μου στις κούνιες;»
ρώτησε η Λίνα το Κουνελάκι.
«Αχ, όχι, οι κούνιες με φοβίζουν λίγο», απάντησε
η Μίνα το Ποντικάκι. «Φτάνουν τόσο ψηλά».

«Ας παίξουμε ποδόσφαιρο», πρότεινε ο Ρίκι το Σκυλάκι.
«Αχ, όχι, νομίζω ότι είναι λίγο τρομακτικό!» έσκουξε
η Μίνα. «Φοβάμαι ότι η μπάλα θα προσγειωθεί
στο κεφάλι μου».

«Ας σκαρφαλώσουμε σε ένα δέντρο», πετάχτηκε
ο Μίμο το Μαϊμουδάκι.
«Αχ, όχι, νομίζω ότι κι αυτό είναι τρομακτικό!» είπε
η Μίνα αναστενάζοντας. «Φοβάμαι ότι θα πέσω
από το δέντρο».

Η Μίνα βρίσκει πολλά πράγματα
τρομακτικά...

«Αυτό συμβαίνει γιατί δεν έχεις
ένα ατρόμητο βότσαλο», είπε
η Νάταλι η Καμπλοπάρδαλη.

«Κοίτα! Είμαστε τυχερές! Υπάρχει
ένα ατρόμητο βότσαλο ακριβώς εδώ!»
είπε η Νάταλι και το πήρε στα χέρια της.
«Με ένα ατρόμητο βότσαλο στην τσέπη σου,
δεν θα φοβάσαι πια! Το θέλεις, Μίνα;»

Η Μίνα έγνεψε ναι...

«Θα είμαι αρκετά γενναία, για να πάω στις κούνιες;»

Η Νάταλι κούνησε το κεφάλι της.

«Και για να σκαρφαλώσω σε ένα δέντρο;»

Ο Μίμο και η Νάταλι κούνησαν το κεφάλι τους.

«Και θα μπορώ να παίξω ποδόσφαιρο;»

Ο Ρίκι, ο Μίμο και η Λίνα
κούνησαν ξανά το κεφάλι τους.

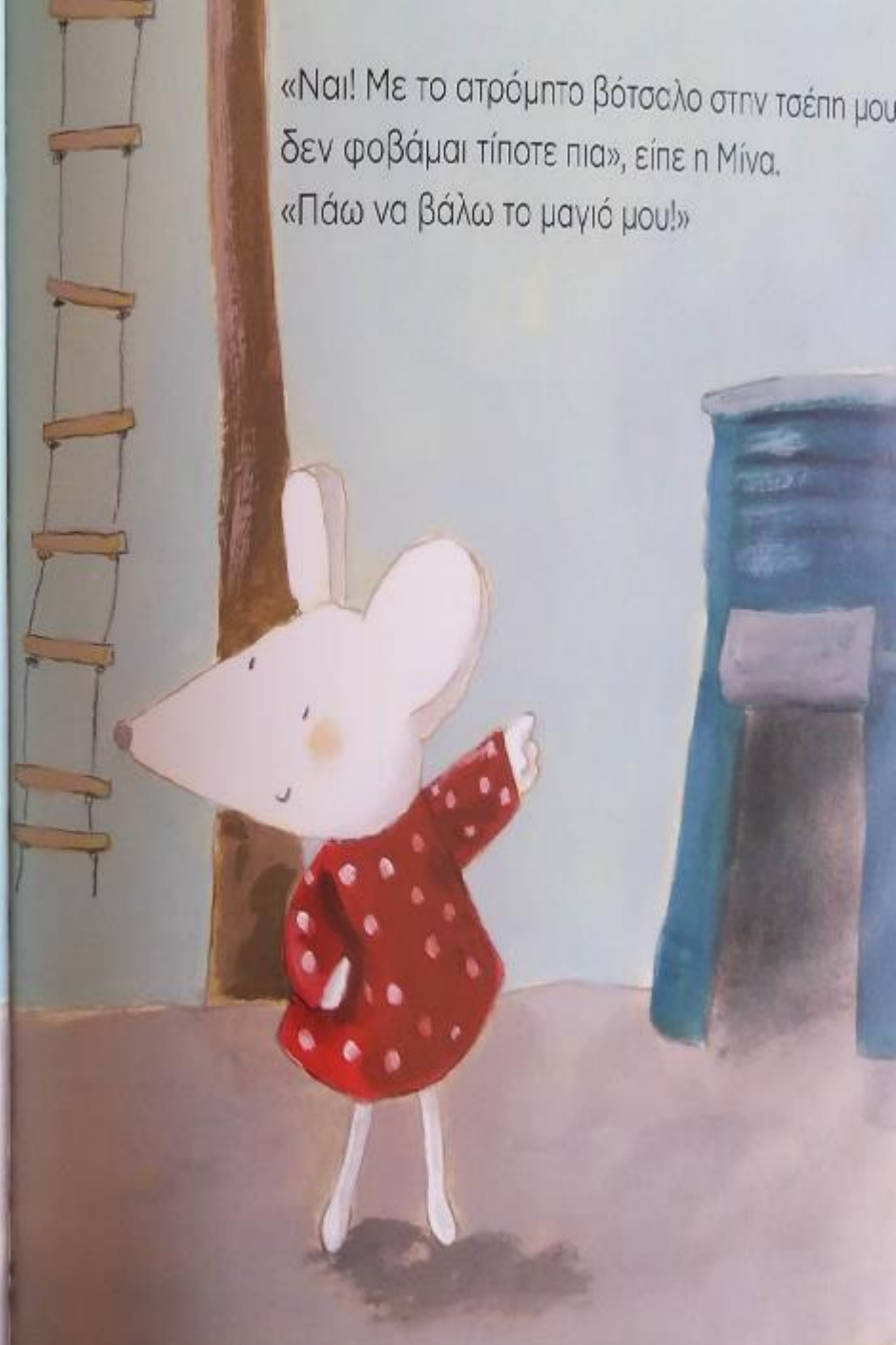
Η Μίνα έβαλε προσεκτικά το άσπρο βότσαλο
στην τσέπη της και έτρεξε προς τις κούνιες.
«Κοίτα πόσο ψηλά μπορώ να πάω!» φώναξε
χαρούμενη μετά από λίγο. «Τώρα θέλω
να σκαρφαλώσω σε ένα δέντρο και μετά
να παίξω ποδόσφαιρο».

«Ουφ! Κάνει ζέστη», αναστέναξε ο Ρίκι.
«Θες να πάμε για κολύμπι;»

«Ναι! Με το ατρόμητο βότσαλο στην τσέπη μου
δεν φοβάμαι τίποτε πια», είπε η Μίνα.
«Πάω να βάλω το μαγιό μου!»

Η Μίνα φόρεσε το κόκκινο μαγιό της,
πήρε μια πετσέτα και έτρεξε στη θάλασσα.
Οι φίλοι της ήταν ήδη μέσα στο νερό.

«Να με κι εγώ!» φώναξε η Μίνα με ενθουσιασμό
και βούτηξε στο νερό με ένα πλατς!

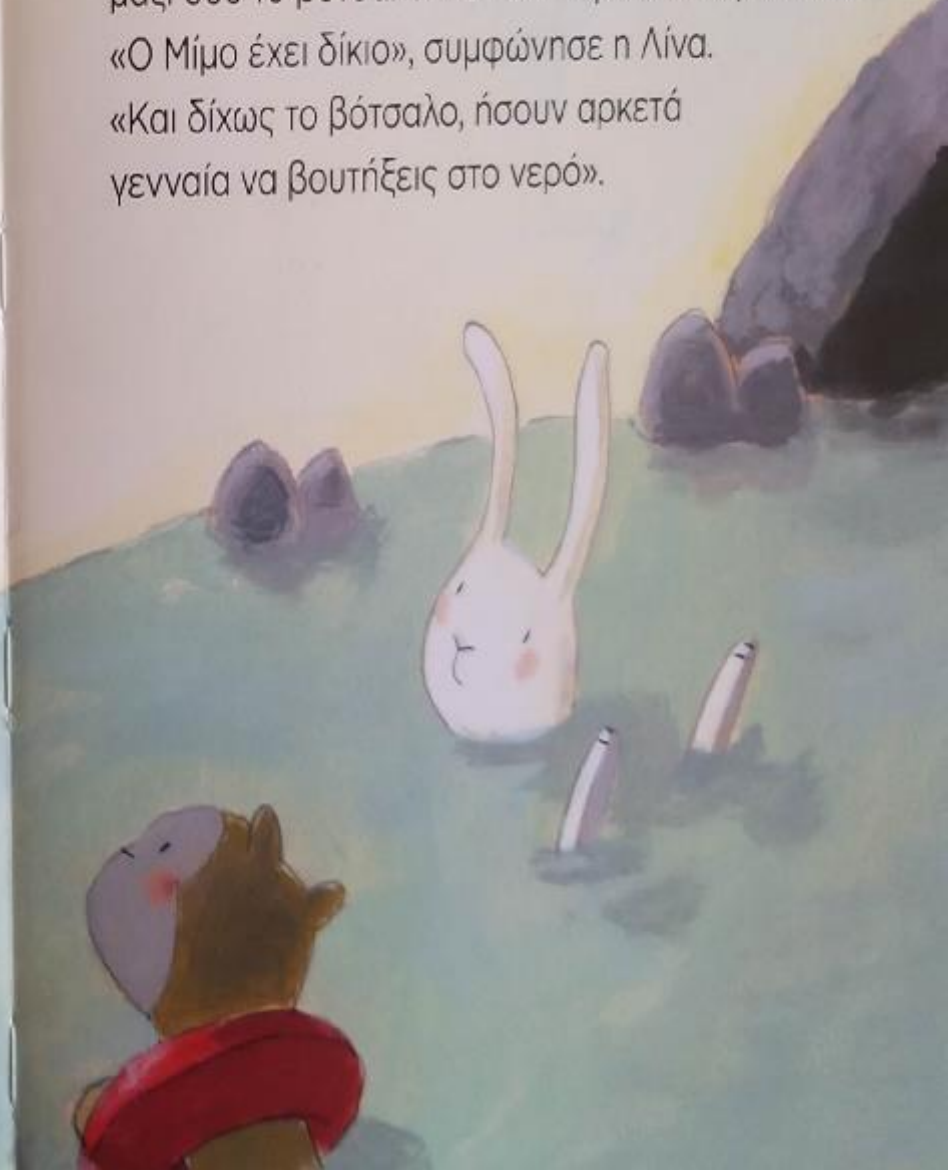

«Τι ωραία! Τώρα πια έχεις το ατρόμητο βότσαλό σου και δεν φοβάσαι τίποτε!» είπε η Νάταλι.
Ξαφνικά η Μίνα φάνηκε φοβισμένη. «Το βότσαλο είναι ακόμη στην τσέπη του φορέματός μου. Βοήθεια! Φοβάμαι να κολυμπήσω!» φώναξε πλατσουρίζοντας.

Η Νάταλι έβγαλε τη Μίνα από το νερό.
«Όταν όμως βούτηξες μέσα στο νερό, δεν είχες
μαζί σου το βότσαλο!» είπε ο Μίμο το Μαϊμουδάκι.
«Ο Μίμο έχει δίκιο», συμφώνησε η Λίνα.
«Και δίκως το βότσαλο, ήσουν αρκετά
γενναία να βουτήξεις στο νερό».

«Φαίνεται ότι μπορείς να είσαι γενναία
χωρίς το βότσαλό σου!» είπε ο Μίμο.
Η Λίνα, ο Μίμο και ο Ρίκι γέλασαν.
Η Μίνα ήταν τόσο χαρούμενη που έκανε
τσουλήθρα στον λαιμό της Νάταλι
για να πέσει πάλι στο νερό.

Αντίο!

